

Arrest

nr. 216 044 van 30 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 december 2018.

Gelet op de beschikking van 17 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij het verzoek tot internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt onder

toepassing van artikel 57/6/1, §1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, §2.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

3.1. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 17 december 2017 werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.2. Het is in casu duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, zijnde Albanië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

3.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat (i) voor verzoekers problemen omwille van zijn lening bij Z.H., die geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, interne bescherming voorhanden is, (ii) verzoeker zelf nooit problemen heeft gekend door het conflict tussen zijn broer B. en diens ex-schoonfamilie, waarvoor B. overigens nooit de hulp van de politie inriep, (iii) geen geloof kan worden gehecht als zouden er explosieven tot ontploffing zijn gebracht in de winkel van zijn vader en er hoe dan ook geen redenen zijn waarom verzoeker voor dergelijke incidenten geen beroep zou kunnen doen op de Albanese politie, en (iv) de door hem neergelegde documenten niet vermogen bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen concreet verweer voert tegen de desbetreffende overwegingen aangezien hij zich hoofdzakelijk beperkt tot het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerlegt noch ontkracht.

In zoverre verzoeker betwist dat de Albanese autoriteiten hem daadwerkelijk bescherming kunnen bieden en stelt dat hij geen boodschap heeft aan een te abstracte en theoretische benadering door het CGVS, kan hij in geen geval worden gevolgd. Uit de bestreden beslissing blijkt immers dat de

commissaris-generaal wel degelijk dat de commissaris-generaal verzoekers asielaanvraag op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert:

“Er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen met Z.H.(...) – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Gevraagd of u naar aanleiding van de problemen die u had ooit bescherming zocht bij de autoriteiten, met wie u overigens nooit problemen kende (CGVS 1, p. 6), zegt u dat u het nooit zou vragen (CGVS 1, p. 12). U stelde dat u omwille van dit probleem nooit de politie contacteerde omdat u daar geen reden toe zag (CGVS, p. 13). Verzocht om te preciseren om welke reden u geen contact opnam met de politie nadat u twee keer geslagen en bedreigd werd, zegt u dat het voor dubbele problemen zou zorgen (CGVS 1, p. 13). Uw motivatie om de politie niet te contacteren, met name dat u vreesde dat dit de problemen zou verergeren, kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het contacteren van de politie en het bij hen indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Verder haalt u ook aan de politie geïnfilteerd is door de maffia (notities persoonlijk onderhoud CGVS 2 d.d. 9 juli 2018, p. 4). Gevraagd naar de reden waarom u denkt dat de maffia een invloed zou kunnen hebben op uw vraag om bescherming bij de politie, antwoordt u vaag en ontwijkend dat u geen internationale maffiosi bent, maar dat uw naam door de modder gesleurd zal worden als u iemand met de vinger wijst (CGVS 2, p. 4). Gepeild wie precies van de maffia een invloed zou uitoefenen, ontwijkt u in eerste instantie opnieuw de vraag en zegt u vervolgens dat de maffia zonder naam is en dat u geen namen kunt geven omdat u denkt dat het een negatief effect zal hebben op u (CGVS 2, p. 4). Nochtans werd u eerder al uitgebreid gewezen op de vertrouwelijkheid en medewerkingsplicht met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming (CGVS 1, p. 2, 9; CGVS 2, p. 2, 4). Ook zegt u dat u niet meer namen en details weet (CGSV 2, p. 5). U slaagt er dus geenszins in om te overtuigen dat u omwille van maffia-invloeden niet bij de politie terecht zou kunnen. Kortom, u reikt geen concrete, overtuigende reden aan waarom u de politie niet contacteerde. Evenmin raadpleegde u een advocaat, omdat deze u niet interesseerde (CGVS 1, p. 13-14).

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik dan ook de mening toegedaan dat u met betrekking tot uw problemen met Z.H.(...) niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt namelijk dat in Albanië maatregelen werden/

worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gevraagd naar concrete redenen waarom u niet op de bescherming van de politie zou kunnen rekenen bij terugkeer naar Albanië, zegt u dat er geen politie is (CGVS 2, p. 20). Gevraagd om specifiek te zeggen wat u met die uitspraak bedoelt, geeft u het vage antwoord dat het gedaan is met de staat, dat je afhangt van de duivel als je afhangt van de Albanese staat (CGVS 2, p. 20). Erop gewezen dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de politie in Albanië wel werkt en gevraagd waarom dat voor u specifiek niet het geval zou zijn, zegt u dat het een overeenkomst van Europa is met de Albanese staat (CGVS 2, p. 21). Dit is heel vaag en geenszins specifiek. Wederom de kans geboden om heel concreet te zeggen waarom de politie u niet zou kunnen helpen, oppert u dat de politie zichzelf niet kan helpen en dat ze corrupt is (CGVS 2, p. 21). Gepeild waarom er specifiek in uw geval sprake zou zijn van corruptie, geeft u een allesbehalve concreet antwoord door te zeggen dat als u een penale verklaring zou afleggen de honden in wolven zouden veranderen en er een harde terugslag zou zijn (CGVS 2, p. 21). Gevraagd van wie de corruptie uit zou gaan, zegt u dat u geen enkele naam zal geven (CGVS 2, p. 21). Als reden hiertoe zegt u geen vertrouwen te hebben en te voelen dat de zaak op het CGVS de negatieve richting uitgaat (CGVS 2, p. 21). Hierop wordt u wederom op uw medewerkingsplicht gewezen, reeds voor de vierde keer tijdens dit onderhoud (CGVS 2, p. 2, 4, 20, 21). Uiteindelijk noemt u geen namen (CGVS 2, p. 21). U maakt dan ook niet aannemelijk dat er bij een vraag om bescherming van u uit corruptie mee gemoeid zou zijn, gezien u zeer vaag bent over de manier waarop deze zich zou manifesteren en niet concreet noemt van wie de corruptie zou uitgaan.

Naast uw problemen met Z.H.(...) haalt u aan dat uw broer B.(...) in een conflict verwickeld is met zijn exschoonfamilie (CGVS 1, p. 14). Met betrekking tot dit conflict dient opgemerkt te worden dat u expliciet zegt dat het niet uw zaak is, maar die van uw broer (CGVS 1, p. 14). U zegt dat u zelf geen problemen heeft door dit conflict (CGVS 1, p. 14) en nooit bedreigingen kreeg (CGVS 2, p. 12). Daarnaast werd ook vastgesteld dat u zegt dat B.(...) nooit de hulp van de politie inriep in Albanië (CGVS 1, p. 15). Hier geldt wederom dat als de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. Gezien u zelf aanhaalt geen problemen te hebben ondervonden omwille van dit conflict, kan dan vanzelfsprekend ook niet worden gesproken van vervolging of ernstige schade."

Verzoeker brengt geen dwingende argumenten noch concrete elementen bij die voorgaande vaststellingen betreffende de voorhanden zijn beschermingsmogelijkheden in Albanië in een ander daglicht stellen nu hij niet verder komt dan het op algemene wijze bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal. De overige motieven van de bestreden beslissing laat verzoeker ongemoeid.

4. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop

in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 20 november 2018, voert verzoekende partij aan dat zij grote problemen kent en het Commissariaat-generaal geen rekening heeft gehouden met de dagelijkse realiteit. Zij wijst er op dat de politie afstand neemt van het soort problemen waarmee zij kampt, met name het ernstig belaagd worden omdat zij haar lening niet kan terugbetalen. Verzoekende partij houdt voor dat er geen sprake is van een daadwerkelijke bescherming en dat niet voldoende rekening wordt gehouden met de werkelijkheid waarbij schuldeisers folteren en zelfs doden. Ook voor de problemen in verband met erewraak met haar ex-familie kon verzoekende partij geen bescherming krijgen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond.

Verzoekende partij beperkt zich immers louter tot het opnieuw op algemene wijze tegenspreken van de vaststellingen en gevolgtrekkingen met betrekking tot de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Albanië en tot het formuleren van algemene beweringen in kritiek.

Verzoekende partij laat evenwel geheel na concrete en valabele argumenten bij te brengen die ook maar enigszins vermogen afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de grond in de beschikking (en de vaststellingen in de bestreden beslissing) waarbij wordt vastgesteld:

“In zoverre verzoeker betwist dat de Albanese autoriteiten hem daadwerkelijk bescherming kunnen bieden en stelt dat hij geen boodschap heeft aan een te abstracte en theoretische benadering door het CGVS, kan hij in geen geval worden gevolgd. Uit de bestreden beslissing blijkt immers dat de commissaris-generaal wel degelijk dat de commissaris-generaal verzoekers asielaanvraag op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert:

“Er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen met Z.H.(...) – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Gevraagd of u naar aanleiding van de problemen die u had ooit bescherming zocht bij de autoriteiten, met wie u overigens nooit problemen kende (CGVS 1, p. 6), zegt u dat u het nooit zou vragen (CGVS 1,

p. 12). U stelde dat u omwille van dit probleem nooit de politie contacteerde omdat u daar geen reden toe zag (CGVS, p. 13). Verzocht om te preciseren om welke reden u geen contact opnam met de politie nadat u twee keer geslagen en bedreigd werd, zegt u dat het voor dubbele problemen zou zorgen (CGVS 1, p. 13). Uw motivatie om de politie niet te contacteren, met name dat u vreesde dat dit de problemen zou verergeren, kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het contacteren van de politie en het bij hen indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Verder haalt u ook aan de politie geïnfilteerd is door de maffia (notities persoonlijk onderhoud CGVS 2 d.d. 9 juli 2018, p. 4). Gevraagd naar de reden waarom u denkt dat de maffia een invloed zou kunnen hebben op uw vraag om bescherming bij de politie, antwoordt u vaag en ontwijkend dat u geen internationale maffiosi bent, maar dat uw naam door de modder gesleurd zal worden als u iemand met de vinger wijst (CGVS 2, p. 4). Gepeild wie precies van de maffia een invloed zou uitoefenen, ontwijkt u in eerste instantie opnieuw de vraag en zegt u vervolgens dat de maffia zonder naam is en dat u geen namen kunt geven omdat u denkt dat het een negatief effect zal hebben op u (CGVS 2, p. 4). Nochtans werd u eerder al uitgebreid gewezen op de vertrouwelijkheid en medewerkingsplicht met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming (CGVS 1, p. 2, 9; CGVS 2, p. 2, 4). Ook zegt u dat u niet meer namen en details weet (CGSV 2, p. 5). U slaagt er dus geenszins in om te overtuigen dat u omwille van maffia-invloeden niet bij de politie terecht zou kunnen. Kortom, u reikt geen concrete, overtuigende reden aan waarom u de politie niet contacteerde. Evenmin raadpleegde u een advocaat, omdat deze u niet interesseerde (CGVS 1, p. 13-14).

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik dan ook de mening toegedaan dat u met betrekking tot uw problemen met Z.H.(...) niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt namelijk dat in Albanië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gevraagd naar concrete redenen waarom u niet op de bescherming van de politie zou kunnen rekenen bij terugkeer naar Albanië, zegt u dat er geen politie is (CGVS 2, p. 20). Gevraagd om specifiek te zeggen wat u met die uitspraak bedoelt, geeft u het vage antwoord dat het gedaan is met de staat, dat je afhangt van de duivel als je afhangt van de Albanese staat (CGVS 2, p. 20). Erop gewezen dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de politie in Albanië wel werkt en gevraagd waarom dat voor u specifiek niet het geval zou zijn, zegt u dat het een overeenkomst van Europa is met de Albanese

staat (CGVS 2, p. 21). Dit is heel vaag en geenszins specifiek. Wederom de kans geboden om heel concreet te zeggen waarom de politie u niet zou kunnen helpen, oppert u dat de politie zichzelf niet kan helpen en dat ze corrupt is (CGVS 2, p. 21). Gepeild waarom er specifiek in uw geval sprake zou zijn van corruptie, geeft u een allesbehalve concreet antwoord door te zeggen dat als u een penale verklaring zou afleggen de honden in wolven zouden veranderen en er een harde terugslag zou zijn (CGVS 2, p. 21). Gevraagd van wie de corruptie uit zou gaan, zegt u dat u geen enkele naam zal geven (CGVS 2, p. 21). Als reden hiertoe zegt u geen vertrouwen te hebben en te voelen dat de zaak op het CGVS de negatieve richting uitgaat (CGVS 2, p. 21). Hierop wordt u wederom op uw medewerkingsplicht gewezen, reeds voor de vierde keer tijdens dit onderhoud (CGVS 2, p. 2, 4, 20, 21). Uiteindelijk noemt u geen namen (CGVS 2, p. 21). U maakt dan ook niet aannemelijk dat er bij een vraag om bescherming van u uit corruptie mee gemoeid zou zijn, gezien u zeer vaag bent over de manier waarop deze zich zou manifesteren en niet concreet noemt van wie de corruptie zou uitgaan.

Naast uw problemen met Z.H.(...) haalt u aan dat uw broer B.(...) in een conflict verwickeld is met zijn exschoonfamilie (CGVS 1, p. 14). Met betrekking tot dit conflict dient opgemerkt te worden dat u expliciet zegt dat het niet uw zaak is, maar die van uw broer (CGVS 1, p. 14). U zegt dat u zelf geen problemen heeft door dit conflict (CGVS 1, p. 14) en nooit bedreigingen kreeg (CGVS 2, p. 12). Daarnaast werd ook vastgesteld dat u zegt dat B.(...) nooit de hulp van de politie inriep in Albanië (CGVS 1, p. 15). Hier geldt wederom dat als de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. Gezien u zelf aanhaalt geen problemen te hebben ondervonden omwille van dit conflict, kan dan vanzelfsprekend ook niet worden gesproken van vervolging of ernstige schade."

Verzoeker brengt geen dwingende argumenten noch concrete elementen bij die voorgaande vaststellingen betreffende de voorhanden zijn beschermingsmogelijkheden in Albanië in een ander daglicht stellen nu hij niet verder komt dan het op algemene wijze bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal."

Verzoekende partij ontkent, noch betwist dat zij met betrekking tot de door haar aangehaalde problemen nooit hulp en/of bescherming bij de Albanese autoriteiten heeft gezocht. Haar stelling als zou er in Albanië geen daadwerkelijke bescherming voorhanden zijn, berust aldus niet op eigen concrete en persoonlijke ervaringen, en mist dan ook elke grondslag en alle ernst. Verzoekende partij kan dan ook bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de Albanese politie, en ruimer, de Albanese autoriteiten haar met betrekking tot haar verklaarde problemen geen hulp en/of bescherming zouden kunnen of willen bieden. Uit niets blijkt derhalve en verzoekende partij maakt niet *in concreto* aannemelijk dat het haar in Albanië aan nationale bescherming ontbreekt.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS